

Les meir om

Søk innsyn!
Snart går fristen for å søka innsyn i mappa di ut.

Takk Jon!

AKP takkar Jon Michelet for innsatsen som redaktør i Klassekampen.

Ingen krig mot Irak

Ingen norske leigesoldatar for USA – korkje i Afghanistan, Irak eller andre stader!

Ny avis på venstresida!

Dette er den nye avisa til AKP. Ho skal koma kvar månad frametter, og er gratis. I denne avisa får de lesa synspunkta til AKP på viktige spørsmål i klassekampen. På *www.akp.no/avis* vil de finna alle artikkane i avisa, og tilleggsstoff og lenkesamlingar til kvart nummer.

Innvandrerfiendtlig opportunisme:

FrP-politikk fra SV!

Drapet på Fadime i Sverige utløste mye diskusjon her hjemme. Mange var opptatt av hvordan slike drap kan unngås, at kvinner skal ha få rett til sjøl å velge ektefelle.

Storingspartia starta en konkurranse om tiltak for innvandrerkvinner. Her skal vi se på noen vedtak og forslag. Går de til kjerna av problemene? Hvilket syn på folk med utenlandsk bakgrunn representerer de?

Jorun Gulbrandsen

i samarbeid med Anne-Marthe Rasmussen og Gunnhild Aakervik

Ledelsen i Arbeiderpartiet, og særlig i DNAs kvinnebevegelse, kasta seg i vår ut i en

kamp med FrP om hvem som er flinkest til å sette grenser for innvandrere, flyktninger og asylsøkere. Angivelig for å hindre tvangsgifte og fremme likestilling. Men resultatet er mistenkeliggjøring og stigmatisering. Det at FrP og

ledelsen i DNA finner hverandre, er rimelig. FrP har en åpent rasistisk politikk, mens DNA er for EU, NATO, USA, norsk imperialisme og i praksis fører en rasistisk innvandringspolitikk.

SV-ledelsen aktivt for FrP-politikk

At SV-ledelsen skulle delta så iherdig på de samme reaksjonære premissene, har derimot forundra mange. Men stortingsgruppa (og resten av ledelsen) er prega av opportunistene: Kristin Halvorsens planer om regjeringsdeltakelse er basert på politisk enhet med Arbeiderpartiet i mange spørsmål. For eksempel i minoritetspolitikken. Dermed er det ingen på Stortinget nå som fungerer som bremse mot

FrP-rasismen. Tvert imot, med tiltak i samme gate gjør SV FrP-politikken akseptabel og spiselig.

Nedverdiggelse og feil

Minoritetskvinner er undertrykt fordi de er kvinner, og på grunn av statlig rasisme og

rasistiske holdninger hos folk. Dessuten blir en del uten tvil plaget av voldelige menn. Men vi er uenig i en framstilling av kvinner med utenlandsk bakgrunn som jamt over særdeles undertrykte og ressurssvake, av at mennene hindrer dem i å gå på skole og er mer voldelige enn norske menn, eller av at innvandrere og flyktninger

ikke ønsker å jobbe og klare seg sjøl. Det er nettopp slike tanker som stikker fram bak forslaga som er presentert (og til dels vedtatt). Slike fordomsfulle og dels rasistiske beskrivelser fører til ønsker om særlover for minoritetene. De fører til en split- og herskopolitikk i arbeiderklassen. Dessuten har forslaga klasseinnhold når en vil straffe dem

som har minst fra før, økonomisk.

Hovedproblemet er ikke «stakkarslige kvinner og grusomme menn», men at minoritetene ikke har samme rettigheter og muligheter som

majoritetsbefolkninga.

Innvandringsdebatt i kolonipolitikkens lys

Minoritetenes situasjon i

Norge er et speilbilde av det rike nords forhold til landa i sør. Politisk ble dette mye

verre etter 11. september i fjor. USA tatt seg makt til å definere godt og ondt i verden, med et mål om å skaffe seg fri adgang til jordas ressurser.

Den norske statens politikk overfor folk som kommer fra Asia, Afrika og Latin-Amerika, er uttrykk for borgerskapets økonomiske interesser i verden og alliansen med USA.

Dette legger også premissene for offentlig debatt om innvandrere og flyktninger.

Les mer side 2

Framtida for det norske «forsvaret»: Leiesoldater for USA

Den omlegginga av norsk forsvarspolitik og norsk militær kapasitet som har foregått gjennom 90-tallet og fram til nå, har som målsetting å styrke evnen til å projisere militær makt utafor landets grenser. Resultatet er en radikal nedlegging av evnen til å forsvare Norge mot et invasjonforsøk.

Per Gunnar Skotåm

forsvarspolitisk talsperson i AKP

Dette kommer som et resultat av den servile holdningen hos den politiske, økonomiske og militære eliten i landet hvor det vesentlige ikke er å opprettholde landets sjøstendige uavhengighet, men å ha militær mulighet til å flytte fram norske økonomiske og politiske posisjoner. Nedbygginga av nasjonale forsvarsinstallasjoner har gått parallelt med oppbygginga av utenlandske innsatsstyrker.

Dette har brakt Norge til å være i krig i et av verdens mest fattige og utpinte land – Afghanistan.

Norges forsvar fyller nå funksjonen som leiesoldater for USA – som en form for fremmedlegionærer. Samtidig har den norske økonomiske og politiske eliten egne målsettinger og ambisjoner i området – særlig knyttet til olje.

De endringene som har skjedd i norsk forsvarspolitik gjennom 90-tallet og fram til nå skyldes i hovedsak ikke økonomiske begrensninger i bevilgninger. De er uttrykk for et doktrinevalg fra forsvarsledelsen og Stortinget på basis av en konklusjon om at et forsvar av Norge gjennom et tradisjonelt vernepliktsforsvar ikke er mulig...

Les mer side 3

Nokre av dei 750 antikrigsdemonstrantane i Oslo 26. oktober 2002

... FrP-politikk fra SV

Diskriminering på arbeidsmarkedet

Det foreslås tvangstiltak i fleng for innvandrere og flyktninger. Derimot kommer ingen med tvangstiltak for at stat og arbeidsgivere skal skaffe arbeid eller få slutt på diskrimineringa på arbeidsmarkedet. Innvandrere og flyktninger, kvinner som menn, vil arbeide og tjene penger. Men de møter helt spesielle problemer som «integreringsdebatten» bare i liten grad har dreid seg om. Det er nokså oppsiktsvekkende, når man vet hvor viktig arbeid er for deltakelse i samfunnet.

Innvandrere og flyktninger blir gjerne henvist til ufaglærte jobber, trass i at mange har høye kvalifikasjoner. Men de får ofte ikke godkjent utdanninga si. Det trengs instanser som raskt kan vurdere kvalifikasjonene og gi kompetansebevis. Det er køer av kvinner som vil kvalifisere seg for arbeid i pleiesektoren, men staten tar ikke ansvar for dette.

Mange innvandrerkvinner jobber som assistenter år etter år, som vikarer. Uten rettigheter. Det er vanskelig for minoritetskvinner å få faste kontrakter.

På samme måte som folk i Norge synes det er rimelig at de kan reise til andre land for å bo og jobbe, mener vi den motsatte vegen bør være like rimelig.

Staten ønsker å importere mer ufaglært arbeidskraft. Organisasjonen Mangfold i arbeidslivet (MiA) sier: «Det krever at det utvikles en bedre språkopplæring, mer tilpasset yrkeskvalifisering, økt innsats av yrkesprøving av medbrakt realkompetanse, bedre godkjenningsordninger av medbrakt kompetanse og et bedre vern mot diskriminering i arbeidslivet. Andre forutsetninger er at rekrutteringen av ufaglært arbeidskraft ikke fører til utviklingen av en ny underklasse med dårligere lønns- og arbeidsbetingelser, dårligere levevilkår og manglende sosial tilpasning i lokalsamfunnene. Det krever at det utvikles langt bedre kulturelle og sosiale tiltak innrettet på tilpas-

ningen av personer med ulike religiøse, tradisjonelle og kulturelle verdier og oppfatninger.»

Det største hinderet for kvinner i å bli økonomisk sjølstendige, er ikke mannen, men samfunnets manglende tiltak for arbeid og kvalifisering.

Ja til kurs for alle – nei til obligatorisk kurs med straff

Stortinget har etter forslag fra SV vedtatt obligatorisk introduksjonsprogram for flyktninger som har fått opphold og for folk som har kommet til Norge for familiegjenforening. Manglende deltakelse kan gi økonomisk straff. (SV mente til og med at permanent oppholdstillatelse skulle avhenge av fullført kurs.)

Dette er å velge feil angrepsvinkel: etterspørrelsen etter kurs og opplæring har alltid vært større enn tilbudet! Desverre er ikke kvaliteten alltid på topp.

En kan undres om hvor lurt det er med kurs der alle skal lære det samme uavhengig av utgangspunkt og behov. Det må jobbes med godt tilrettelagte tilbud, knyttet til arbeid og nærmiljø.

Det er ellers ikke slik at alle har samme behov for å lære norsk. Og en må ta hensyn til at noen trenger tid før de kan fungere og klare å gå på skole etter krig og tortur. Uansett er gode og inspirerende tilbud det viktigste tiltaket.

Men også om kursene har toppkvalitet, er det liten grunn til å gjøre dem obligatorisk. Nordmenn ville antakelig synes det var for myndersk om de måtte gå på skole i to år om de flytta til Nepal for å gifte seg og jobbe. Vi snakker om voksne som må vurdere sjøl hva som er best for dem. At kursene ikke er frivillige, er et budskap om at myndighetene mener at de ankomne ikke vil lære norsk, ikke jobbe osv.

Desverre svekker staten nå viktige hjelpetiltak for asylsøkere og flyktninger. Statens finansiering av norskopplæring for asylsøkere er nå slutt. Flyktningekontorene er fratatt sine muligheter til å fungere som reelle hjelpekontor.

Særlover for innvandrere

Her skal vi kommentere noen stortingsforslag som ikke har fått flertall. Fellestrekket er et ønske om særlover for mennesker med utenlandsk bakgrunn.

Hvor gammel mener SV en må være for å gifte seg?

SV og FrP foreslo: «Stortinget ber Regjeringen sette ned en arbeidsgruppe for å utrede spørsmålet om innføring av aldersgrense for familiegjenforening.» «Familiegjenforening» er her kode for at en gifter seg. FrP vil ha 24-årsgrense. Altså, mens giftermålsalderen er 18 år for majoriteten, skal den være høyere for minoriteten. Sett inn 'hvite' og 'svarte' i setninga foran, og se hva du får.

Særlov om søskenbarn?

SV og FrP foreslo: «Stortinget ber Regjeringen utrede og vurdere å innføre forbud mot ekteskap mellom søskenbarn.» I Norge har dette vært lovlig siden 1918. Kronprins Olav og Märtha fikk gifte seg i fred. Forslag som dette fungerer mest som et av mange som framstiller innvandrere som veldig spesielle.

Særlov om forsørgerplikt?

SV og Senterpartiet foreslo: «Stortinget ber regjeringen utrede en ordning med forsørgerplikt for norske statsborgere som før utløpet av 3 år skiller seg fra ubemidlet ektefelle som har fått opphold på grunn av familiegjenforening ved ekteskap.» Det betyr at hvis Ola gifter seg med Sobia fra Pakistan, og de skiller seg etter ett år, så skal han forsørge henne til tre år er gått og hun kan søke om permanent oppholdstillatelse.

Hvorfor i all verden har ikke SV heller foreslått at innvandrerkvinner skal ha sjølstendig status fra starten, slik at deres opphold her ikke avhenger av ekteskapelig status? Og hvorfor foreslår de ikke heller at staten skal gi hjelp? Nei, det er fordi forslagsstillerne mener at «mannen må ta ansvar». Utgangspunktet er altså at det er ei belastning

for det norske samfunnet at det kommer utlendinger hit, men at det til nød kan gå om noen kausjonerer i tre år.

Noen norske menn gifter seg med stadig nye utenlandske kvinner som de liker hit. Disse kvinnene trenger hjelp og mannen trenger bank. Men tenk på realitetene: En kvinne, kanskje uten nettverk i Norge, skal være avhengig av å bli forsørget av en mann som hun skiller fra! En forferdelig tanke.

Håpløse tiltak mot tvangsgifte

FrP: Utlendinger skal være 24 år før de gifter seg. SV: Utred aldersgrense.

Høyre: Den som bor i Norge må tjene mer enn 150.000 kroner og ha vært i arbeid i minst et år. Det er et mål at utlendinger er eldre når de gifter seg.

DNA og FrP: Kravet om underholdsplikt og kravet til egen bolig bør strammes inn.

SV: Gjeninnføre praksisen med å kreve forsørgings-evne ved familiegjenforening i Norge med utenlandsboende ektefelle.

DNA: Ekteskap inngått i utlandet før fylte atten år skal erklæres ugyldig.

Det er viktig å gjøre noe mot tvangsgifte. Opplysning og atter opplysning, støtte til jenter, diskusjoner med foreldre. Men disse forslaga ville innebære å innføre særlover for alle med utenlandsk bakgrunn. Dessuten har de et klasseinnhold: Den fattige får vansker med å gifte seg. Den rike kommer unna med alt – som vanlig.

Kravet SV glemte: Sjølstendig status for innvandrerkvinner!

Om ei utenlandsk kvinne gifter seg med en mann bosatt i Norge, kan hun få permanent oppholdstillatelse etter tre år. Skiller hun seg eller separeres før dette, mister hun tillatelsen. Mange kvinner som mishandles, er dermed redde for å si noe, av frykt for å bli sendt ut. Ei kvinne som mishandles, kan riktignok

Med blikket mot høyre. Stjeler SV de innvandringspolitiske klærne fra Fremskrittspartiet? (Foto: SV)

få opphold om myndighetene tror henne. Men det er en skønnsvurdering. Og det hender politiet bruker mannen som vitne. Jurist Tone Ljoså undersøkte myndighetenes praksis i saker der kvinner søker om oppholdstillatelse på grunn av mishandling i ekteskapet i perioden 1997-99. Hun fant at en tredel fikk avslag fra UDI.

Mange kvinner holder ut til tre år er gått. Noen flykter. I 2001 flyktet 237 kvinner fra sine norske ektemenn til krigscentrene. Disse hadde med 151 barn. Krigscentrene er altså viktige i slike situasjoner. Men heller ikke i statsbudsjettet for 2003 tar staten på seg det økonomiske ansvaret. Atter en gang vil sentrene være prisgitt den enkelte kommune. Og med dagens kommuneøkonomi er det ikke vanskelig å se at de lett kan tape i budsjettkampen.

Kravet kan fremmes!

Det er et viktig og gammelt krav at kvinner skal ha sjølstendig status, slik at deres stilling i Norge ikke er avhengig av ekteskapelig status. SV sitt arbeidsprogram er klinkende klart på dette punktet: «SV vil i perioden arbeide for at utenlandske kvinner som er gift med menn bosatt i Norge skal få opphold på selvstendig grunnlag fra dag én.» I den viktige debatten i vår var det tre krav SV argumenterte for i mange innlegg, og som var vedtatt i

stortingsgruppa i mars. Under tittelen «SV sikrer kvinners rettigheter i Norge», er de 3 kravene:

1. Det skal innføres obligatoriske introduksjonsprogrammer for alle som får opphold for familiegjenforening. Det sikres at det obligatoriske programmet gjennomføres før permanent bosettingstillatelse blir gitt.

2. Be regjeringen innføre økonomiske sanksjoner overfor foreldre som ulovlig tar barna sine ut av skolen, eksempelvis tilbaketrekking av barnetrygd etter første måned.

3. Gjeninnføre praksisen med å kreve forsørgings-evne ved familiegjenforening i Norge med utenlandsboende ektefelle.

På Stortinget i dag er det såvidt vi kan se, ingen andre partier enn SV som har «sjølstendig status for innvandrerkvinner» på sitt program. Desverre valgte de det vekk. Hadde de valgt programmet framfor oppportunismen, hadde det vært bra for diskusjonen, sjøl om forlaget ikke skulle bli vedtatt – i første omgang. Men kravet kan fortsatt fremmes!

Folkevaldkonferanse i RV

15.-17. november, Oslo

Denne konferansen er i hovudsak for dei folkevalde til Raud Valallianse, men han er open for andre interesserte au. Hovudemna er sjukehusreformen, privatiseringsbylgja og to rapportar om arbeidet i kommunestyra.

Påmelding til RV, rv@rv.no, telefon 2298 9050 eller RV, Osterhausg 27, 0183 OSLO

Konferansen kostar 250 kroner, og det er eit opplegg for reisedekking.

Leiesoldater for USA...

Langtidsmeldinga for Forsvaret – Stortings-melding 16, 92/93 – var det første planmessige forsøket på å fjerne hoveddelene av et mobiliserbart verne-pliktsforsvar som stammen i et nasjonalt basert inva-sjonsforsvar.

Det nye forsvaret

Gjennom endringene utover 90-tallet ble det etablert to hovedpremiss som er gjen-sidig avhengige av hveran-dre.

1. Forsvar av Norge med egne styrker er umulig. Norge vil derfor i framtida være helt ut avhengig av utenlandske unnsetnings-styrker om landet blir utsatt for et angrep. For at vi skal kunne påregne det, må vi være villig til å stille nor-ske styrker til disposisjon for utenlandsoppdrag i dag.

2. Omlegging av deler av Forsvaret til en brannkorps-modell for innsats utenfor landets grenser sammen med utenlandske styrker. Altså et redskap for også å være til stede militært, for å øve innflytelse til fordel for norske økonomiske og poli-tiske interesser.

Sammenbruddet av Sovjetunionen, Østblokken og Warsawapakten samt den militære og teknologis-ke styrkeoverlegenhet Vesten demonstrerte i kri-gen mot Irak i 1991 etabler-te en ny verdensorden med USA som eneste supermakt.

USA har som uttrykt pre-miss for sin utenrikspolitikk at de har rett til å gå inn ethvert sted på kloden hvor de ser sine økonomiske, politiske eller militære interesser truet.

Haleheng med egenin-teresse

Norge var snar til å koble seg til denne utenrikspoli-tiske linja gjennom militær deltakelse både mot Irak i 1991 og mot Jugoslavia i 1999.

De enorme oljeinntek-tene som er samlet på sta-tens og private hender, har skapt en egeninteresse i å ekspandere videre.

Klarest kom dette til uttrykk fra daværende olje-og energiminister Jens Stoltenberg i et innslag i Dagsrevyen i 1996.

Han var på besøk ved Kaspihavet og sto i Baku og pekte utover området med noen av verdens største uutnyttede oljekilder, og sa: «Her skal vi hente inntek-tene som i neste århundre skal betale for vårt helseve-sen og pensjoner.»

Klarere kan det vanskelig uttrykkes at den økonomis-ke og politiske makta i Norge har sjølstendige ambisjoner om å flytte fram sine posisjoner. Den enorme statlige og private formuen

som er skapt gjennom pro-duksjonen av olje og gass på norsk sokkel har gitt et materielt grunnlag for å fortsette eventyret uta-skjærs.

Norge har ikke ressurser økonomisk og militært til å spille noen sjølstendig rolle i dette. Derfor er den norske eliten helt avhengig av å knytte seg til andre og ster-kere krefter for å kunne få en bit av kaka.

Et tomrom skal fylles

Foreløpig er det et stort tomrom å fylle for de vestli-ge og asiatiske kapitalistiske økonomiene i den tidligere østblokken og de sørlige tidligere sovjetrepublik-kene. Det er vesentlige fel-lesinteresser for alle de kapitalistiske land i å etab-lere kontrollerbare mar-kedskapitalistiske forhold.

USA nedfelte dette som sin utenrikspolitiske mål-setting gjennom vedtaket av «The Silk Road Strategy Act» (Silkeveistrategien) 10. mars 1999. Her erkjenner Kongressen områdets enor-me, strategiske betydning for USA, med særlig vekt på behovet for å øke oljeimpor-ten utenom det ustabile Midt-Østen. Blant de ster-keste pådriverne for loven var amerikanske oljeselska-per.

Samtidig er det en sterk rivalisering på gang, knyttet til tre kapitalistiske sentre rundt henholdsvis USA, EU og Japan.

USAs militære svar på terroranslaget 11. septem-ber 2001 har i løpet av ett år medført at USA er mili-tært representert i de åtte tidligere sovjetrepublikkene sør for Russland, fra Svartehavet til Kina.

Norge i krigseventyr

Norske styrker i Kirgistan og Afghanistan bidrar både til å gi politisk legitimitet til dette krigseventyret samt å avlaste amerikanske styr-ker for mulig videre militær ekspansjon.

Siden stadig større del av norske stridsavdelinger må ha en «plug and play»-kom-patibilitet, betyr det at vi på 90-tallet har fått utviklet et forsvar etter lego-prinsippet – byggeklosser som kan kombineres med andre enheter for å produsere en spesialtilpasset militær styr-ke.

Denne omformingen av de norske avdelingene har til gjengjeld svekka deres evne til samvirke med andre norske våpen og avdelinger. Behovet for å bygge opp et militærapparat egna som ekspedisjonskorps har gjort det mer uegna til å forsvare Norge. Et godt samvirke mellom våpengrener og mellom avdelinger krever trening. Tilpassing av nor-ske styrker til internasjonale operasjoner har gått på

bekostning av slik trening.

Når i tillegg territoriale forsvarsinstallasjoner ned-legges, er det i realiteten umulig å bekjempe en uten-landsk invasjon av Norge.

En bakvendt begrun-nelse

Begrunnelsen for å bygge opp et ekspedisjonskorps er ett vesentlig punkt, som sammenfattet med mine ord lyder:

«En regional konflikt ute i verden som ikke blir stop-pet, kan utvikle seg dithen at den kan vokse seg større og seinere true oss direkte med krig. Det er bedre å reise ut for å ta ting i star-ten enn å vente til det kom-mer inn over våre egne grenser.»

Dette er en analyse som stiller verden på hodet, men som er et perfekt utgangs-punkt for å begrunne riktig-heten av å dra ut i verden for å påtvinge andre folk og nasjoner våre systemer, mens vi plyndrer dem.

I en situasjon hvor vestlig ekspansjon blir møtt med politiske eller militære mot-tiltak, vil nettopp den begrunnelsen Norges nye forsvarsdoktrine nå hviler på, lett gjøre forsvarer til angriper og omvendt. Derigjennom forsøker en å forlede det norske folket til å støtte opp om imperialis-tiske eventyr.

Norge er det landet som har innmeldt størst andel av sine militære styrker til internasjonale oppdrag for NATO og i prinsippet for EU. For å kunne gjøre dette har Norge radikalt redusert de elementer av Forsvaret som var egnet til å forsvare landets eget territorium.

Ved å ta krigen ut, risikerer vi å få den hjem.

Norge har nå koblet seg på et ekspansjonistisk militær-eventyr i et av verdens mest turbulente områder. Russland registrer sjølsagt at USAs økte nærvær. Fore-løpig er Russland for svek-ket til å kunne foreta seg noe med det, mena llerede kan en registrere økende politisk tilnærming mellom Russland, India og Kina.

Norge er et lite land og burde være opptatt av et lavest mulig spenning i ver-den. Samtidig burde vi som en småstat være interessert i en internasjonal rettsor-den som ikke tillater stor-makter å gjøre hva de vil.

Ved helt ukritisk å koble seg opp som våpendrager for USA i Asia, vil en over tid uvegerlig støte mot Russlands legitime sikker-hetsinteresser. Økt spen-ning ved Russlands sørgren-se vil automatisk gi økt spenning ved nordgrensa mot Norge.

Ved å ta krigen ut, risike-rer vi virkelig å få den hjem.

Kvinnefronten 30 år! AKP gratulerer!

4. desember 1972 ble Kvinnefronten stifta, og i de 30 åra som har gått har Kvinnefronten vært med på å utvikle politikk og organisere kvinner i kamp for gratis barnehager, for 6-timers normalarbeidsdag, for kvinners seksuelle frigjøring og mot porno, for ei lønn å leve av og for sjølbestemt abort, mot kjønnslemlestelse og for rett til asyl på grunnlag av kjønnsbasert forfølgelse og enda mye, mye mer!

30 år med små og store seire, men fremdeles nok av kampsaker å ta fatt på videre. Kvinnefronten markerer seg sjøl og 30 år med kamp mot all kvinneundertykking på Eidsvolls plass i Oslo, ved Stortinget, lørdag 23. november kl. 12.00 til 14.00. Møt opp, den som kan!

Ny bok om Kurdistan

Boka *Kurdistan – om fortid, folk og framtid* som nyleg er lansert, er resultatet av nesten fem års samarbeid mellom forfatter Erling Folkvord og fotograf Veronica Melå.. Med 80 sider fargefoto, omfattande bruk av kart og ein tekst som er bryti opp med foto og illustra-sjonar, har det vorti ei lett blanding av reiseskiltring, oppslagsbok og politisk analyse. Alle billetekstane er på norsk og kurdisk. Den kurdiske avisa Özgür Politika (Ny politikk) i Tyskland skriv at det ikkje finst ei tilsvarande bok på noko europeisk språk.

Boka er på 380 sider. Prisen er 395 kr, og ho er utgjeve Tapir Akademisk Forlag.

Streiker

Streiken ved Ashland

I 17 uker har Anette Hasle og Ann-Mari Härter ved Ashland i Larvik vært i streik for å få tariff-avtale. Riksmeklingsmann Reidar Webster har berammet nytt meklingsmøte 4. november, og har bedt Handel og Kontor om at de streikende gjenopptar arbeidet fram til meklingsdatoen. Dette har Handel og Kontor gått med på. Forbundet sier at de fremdeles er i en konflikt, men at streik, sympatistreiker og opptappingsplaner stilles i bero. Så følg med, 5. november vet vi om Handel og Kontor har gått seirende ut av konflikten, eller om Anette Hasle og Ann-Mari Härter fremdeles vil trenge støtte til streiken for å få en tariffavtale.

Funksjonærstreiken

1000 funksjonærer organisert i YS er i streik. De ansatte er misfornøyd med arbeidsgivernes holdning til lokale forhandlinger. Forbundsleder Inger Lise Rasmussen i Norges Funksjonærforbund (YS) sier: «Et av årets store stridsspørsmål med NHO, er hvorvidt det skal medføre noen konsekvenser for partene å ikke følge avtalens bestemmelser om lønnsforhand-linger. Vi trenger en sanksjonsmulighet/et virkemiddel for å få alle arbeidsgivere til å følge avta-lens bestemmelser.»

Det er 29. oktober streik ved seks Gilde-fabrikker, ni Ringnes-fabrikker og 18 ansatte ved Orkla Trykk i Vestfold er tatt ut i sympatistreik. Det er planer om å ta ut flere. Støtt streiken! Send støtteuttalelser til www.nofu.no og www.prifo.no.

Gode råd for arbeiderkvinner

Nr 2: Lure triks i lønnsforhandlinger

Årets lokale lønnsforhandlinger har utløst et skred av spørsmål fra kvinner til Hexa Alexa.

De er blitt bedt om å skrive personlige brev om hvorfor akkurat de fortjener høyere lønn der de jobber. Spesielt i forhold til kriterier som «vise uvanlig initiativ», «være opplagt bestandig» eller «være positiv og samarbeidsvillig» og lignende. Som «assistent 24 år» skriver: «Bør jeg trekke meg som tillitsvalgt, jeg føler at det ikke alltid er like lett å være samarbeidsvillig?»

Eller som «lærer gjennom mange år» spør: «Tror du jeg vil ha større muligheter neste år hvis jeg legger et eple på pulten til rektor hver dag?»

Lag liste

For å imøtekomme alle dem som sliter med å begrunne hvorfor de trenger høyere lønn, har vi laget et forslag som, sjølsagt noe tillempet hver enkelts livssituasjon, kan brukes av – nettopp alle:

- Innkjøp av ny sykkel – den gamle stjålet
- Renta har gått opp
- Svigerfar fyller 60 år
- Barnehageprisen har gått opp (hvor blir det av maksprisen?)
- Eldste barnet har begynt med skihopping – trenger hjelm og hoppski
- Yngste barnet har vokst ut av bobledress og støvler
- Kjoleskap kaputt
- Lekkasje på badet (veldig dyrt)
- Brukket jeksel
- Fem 30-årslag og seks barnebursdager
- Jeg trenger ny vinterjakke (den gamle er 12 år)

Sum: Mange penger. Legg sammen. Blir minst 60.000.

Konklusjon: Har behov for høyere lønn.

Så enkelt!

Hexa Alexa

rådgiver for arbeiderkvinner

Osterhausgata 27
0183 OSLO

Telefon: 2298 9060
E-post: akp@akp.no
Konto: 0530 11 89356

akp.no er avisa til
Arbeidaranes
kommunistparti

Ansvarleg utgjevar:
Sentralstyret i AKP

Trykkeri:
Avistrykk Norge as

Ansvarleg redaktør:
Jorun Gulbrandsen

E-post:
redaksjonen@akp.no

Vi trenger en permanent innsynslov!

Jorun Gulbrandsen
leder

Staten har holdt seg med et politisk politi for å holde kontroll med all opposisjon. Ingen har dokumentert at de har slutta med det. Derfor: En permanent overvåking medfører et helt naturlig motkrav: en lov om permanent innsyn.

Forfølgelsen av medlemmer av NKP kjenner vi. Ingen har blitt behandla så grusomt som dem. Og forfølgelsen fortsatte. Ifølge Lundkommisjonen oppretta POT sak på noe sånt som 20 000 mennesker som en mente hadde en eller annen tilknytning til AKP. I virkeligheten var dette en storstilt kartlegging av nær sagt all sjølstendig politisk grunnplansaktivitet som ikke var styrt fra Youngstorget. Aksjoner mot økte barnehagepriser, antipornoaksjoner, streiker og lønnskamp; alt sammen var med på POTs arbeidslister. Mange har erfaringer som gjør dem helt overbevist

om at de er holdt unna jobber og posisjoner.

Yrkesforbud?

Et eksempel på det er fra høsten 96, et halvt år etter at Lund avslutta arbeidet sitt. Tone Beate Windingstad er automatiker og jobber nå som industrielektriker. Hun utdanna seg som voksen med toppkarakterer, og var utplassert på DeNoFa og Borregaard. Verkstedformannen på Borregaard ville ha henne som lærling, men hun fikk ikke plass. Hun gjorde alt hun kunne for å få jobb i Østfold der barna bodde, men negativt alle steder. Dette tok halvannet år. Så søkte hun muntlig, uten papirer, på ABB i Sarpsborg. Fikk jobb, begynte i august 96. Sjefen fortalte nå i mars i år at etter at han hadde ansatt henne, fikk han en telefon. Fra Noen. Noen var veldig bekymra over at han hadde ansatt Windingstad på grunn av de politiske synspunktene hun har. Ja, hun er et ivrig medlem av AKP.

Men det var ikke kjent i Østfold, for der var hun ny. Så opplysningene om henne kom et annet sted fra. Og noen tok velvilligst ansvaret for å spre dem videre til arbeidsgiveren, som i dette tilfellet var ålreit.

Dette eksemplet tyder på at det er noen som fortsetter med den praksisen med informasjon til sjefer som Lund beskriver flere tilfeller av. I Lundrapporten er det trekanten AP-POT-personalsjef. Tone Beate opplevde det samme som Lund beskriver, og er et direkte argument for en permanent innsynslov. For vi veit ikke hvem denne «noen» er.

En annen grunn er at det samiske folket har vært utsatt for overvåking fordi de er samer. Hele denne historia må granskes.

Søk om innsyn!

Vi trenger en innsynslov som ikke beskytter lovbryterne. Ethvert ark som ligger i mappa vår fra etter 1977, er et bevis på at POT

har gjort noe ulovlig. De kriminelle kan nå kjøpe seg fri. Offeret for overvåking som er blitt trakassert, hindra i å få jobber, fått sitt privatliv spionert på i 30 år får 30 000 kroner som plaster, en overvåkingsavgift på 1000 kroner året. Hvorfor stilles ikke de ulike justisministre og overvåkingssjefer for retten?

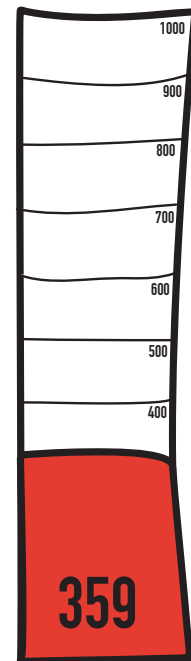
Det er ikke mulig å ta et oppgjør med bruken av politistatsmetoder i Norge uten å få sannheten fram i dagen. Den er til nå blitt holdt skjult.

Vi oppfordrer folk innstendig om å søke om mappa si. Det du ser gir kunnskap.

Bruk avisa! Her deler Tone Beate Windingstad ut akp.no i Fredrikstad. 200 eksemplarer vart delte ut.

Kjøp KK-aksjar!

AKP har starta salet av 1000 aksjar i Klassekampen. Målsetnaden er å få inn 1 million til partiet, for å styrkja AKP ved å gjera eigargrunnlaget til Klassekampen breiare. Etter salet av desse aksjane vil AKP berre eiga 20% av aksjane i Klassekampen. Nedsalet frå AKP har skaffa Klassekampen 13 millionar. Denne gongen skal altså pengane gå til AKP sjølv.

AKP vil bruka pengane på ymse organisatoriske tiltak, mellom anna eit litteraturfond på 300 000. I skrivande stund (31. oktober) er det seld 359 aksjar. Kampanjen varer fram til 15. november. Ting aksjar frå a.bell@online.no.

Takk for innsatsen, Jon!

Jon Michelet har slutta som redaktør i Klassekampen etter 5 års innsats for den revolusjonære dagspressa.

Jon tok over på et tidspunkt det var strid og store vanskeligheter med å drive Klassekampen videre. At han greidde å utvikle det beste i Klassekampens tradisjon på grunnlag av ei

«ribba skute», står det stor respekt av – ikke minst fordi han personlig og ufri-villig måtte bære mye av det voldsomme presset mot avisas hovedeier, AKP.

Jon satte rødfargen inn i avishodet igjen, lot lederne signeres og åpna spaltene for mange nye røster. Trass i virkelige og uvirkelige

fronter har vennene av avisa funnet tilbake til ny og felles dugnadsvilje for Klassekampen.

Vi ønsker Bjørgulv Braanen lykke til i jobben som redaktør!

Asgeir Bell
nestleder i AKP

Kvinnekonferanse i AKP

På kvinnekonferansen som var i slutten av oktober, var det gode innledninger og spennende diskusjoner med damer fra hele landet om to viktige tema: lønnsoppgjøret i offentlig sektor og kampen mot porno.

I diskusjonen om tariffoppgjøret, kom det fram mange erfaringer fra årets lokale forhandlinger i offentlig sektor. I lønnskampen blir man nå møtt med

«trynetilleggs»-kriterier fra arbeidsgiverne, kriterier som i stor grad også blir akseptert av fagforeningene. Det blir lagt opp til økte lønnsforskjeller. Den gamle parola om «lik lønn for likt arbeid» får demed ny aktualitet.

Disse spørsmåla blir behandla fylldigere i AKP-heftet «Årets lønnsvinner skriver tiggerbrev, mens noen vil knuse fagfor-

eninga». Forfatterne av heftet vil gjerne høre om erfaringer dere har gjort i årets lokale oppgjør – smått som stort. Ta kontakt med oss på epostadressa nedenfor.

Turid Kjernlie

turidkj@frisurf.no
kvinnepolitisk leder i AKP

STØ AVISA! Ynskjer du å stø utgjevinga av denne avisa, kan du gje ei gåve til AKP. Kontonummeret er: 0530 11 89356

Om du ynskjer meir kontakt med AKP, kan du senda inn denne slippen.

- ☐ Eg vil ha avisa akp.no gratis tilsendt
- ☐ Eg vil vita meir om AKP
- ☐ Eg vil tinga tidsskriftet Røde Fane (prøveabonnement: fire nummer for hundre kroner!)
- ☐ Eg vil vita meir om Raud Ungdom og/eller Noregs Kommunistiske Studentforbund

Namn _____

Adresse _____

Postnr/stad _____

Epost _____

Telefonnummer _____

Husk
porto!
(kr 5,50)

AKP
Osterhausgata 27
0183 OSLO

Vellykket Vestlandskonferanse

I helga 25.–27. oktober ble AKPs årlige Vestlandskonferanse holdt, denne gang i Bergen. Den startet med at deltakerne deltok i demonstrasjonen mot pornoframvisninga til Annie Sprinkle.

Marx' begrep om fremmedgjøring var studieobjektet denne gangen. Feminisme og ruspolitikk ble satt inn i et fremmedgjøringsperspektiv. En passe blanding av unge og eldre gjorde diskusjonene gode og lærerike.

En detaljert framstilling av hvordan klassene hadde utvikla seg på Voss fra 1960 til i dag, ble en spennende fortelling om utviklinga av kapitalismen i Norge. Materialet blir lagt ut på AKPs hjemmesider om ikke så altfor lenge.

La pornoen brenne! Dette var budskapet da jenter og kvinner fra Rød Ungdom, Kvinnefronten og Ottar demonstrerte utenfor pornoforestillinga ti Annie Sprinkle 19. oktober i Oslo.